

De defectibus occurrentibus
in missa

Regula dirigens missarum celebratores. ut caueant a defectibus periculis et disturbis in milia contingentibus. et ut super eis remedium apponatur.

Primo autem dicendum est de defectibus. Secundo de perturbationibus et scandalis missas celebrantibus. interdum occurrentibus et que remedia congrue et ordinate ponantur.

Defectus vero missae sunt quando requisita ad missam celebracionem deficiunt. Isti autem defectus contingunt. aut ex parte sacramenti. aut ex parte ministri. aut ex parte ministerij. Et quia in sacramento requiritur pams triticeus omni de vite et aqua naturalis. Et hec sunt ex parte materiae. Ex parte vero forme requiriuntur verba consecrationis et intentionis consecratis. In ministerio autem requiritur exterius debitum vestimentum. et in corpore ienitum et dispositio mentis et anime. Et in ministerio requiritur quod missa compleatur scilicet quod sacrificium sit completum et perfectum. Et quod sacerdos sumat sacrificium comunicando. unde de his dicendum est per ordinem.

Primo De defectu pams

Igitur sciendum est primo quod conficiens fermetur grauius peccat: quia facit contra statutum et consuetudinem ecclesie. Si vero conficiat in pane qui inficitur similiter graviter peccat confaciendo in aspero corrupto et infecto propter irreuerenciam sacramenti tantum tales pams si conficiatur sacramentum est; sed si pams sit corruptus ita quod in eo deficeret species pams non potest confici hoc est per verba sacramenti non conficiatur ex eo corpori Christi. et quod species maneat potest cognosci ad hoc quod continatio non est soluta nec alia necessaria ablata hec Thos. et Albertus. Item si grana alterius generis sint admixta tritico in tanta quantitate quod aliam speciem faciant siue quod medium constituant non potest ex eo confici sacramentum tamen ex modica quantitate non impeditur. Si pams sit de aqua rosacea conficitur dubitatur inter doctores et sanctus Thos. dicit esse probabile quod non potest confici. Si sacerdos infra missam ante consecrationem adiuit hostiam non esse triticeam vel esse corruptam remota illa hostia aliam ponat et a canone remipiat. Si vero post consecrationem hoc aduerterit. idem faciat ponendo aliam hostiam et eam sumat in huiusmissus illam primam sumat aut alijs sumendum tradat

vel eam reverenter seruet super quod quidam dicit quod remiciat a canone scus. **T**ho. tñ dicit. in sibi causa esse remiciandum tñ a verbis consecracionis ut habebis infra. si sacerdos aduertat de fœtido defœtum hostie postquam suspernit. licet in isto varietate doctores tñ sanctus **T**ho. tenet in tercia parte quod debet aliam ponere hostiam et consecrare et sumere quod preceptum de profecione sacramenti maioris est poteris quod quod a ieiunio sumatur. **P**er id autem dicit **P**etrus. Si sacerdos infra missam aduertat hostiam non esse trahit vel esse corrupta. patet quod agendum sit. si nulla hostia fuerit posita vel si fuerit perdita per id quod dicit scus **T**ho. aduertat de defœtum hostie per eius enim sumptionem potest hoc intelligi aduertat etiam post susceptionem sanguinis rursum ponat nouum panem et novum vimum et consecrat atque subsequitur et sumat ne sacramentum remaneat imperfectum quod magis expesse apparebit infra ubi dicitur de defœtum vimi. et ponet magis expressa verba ipsius sancti **T**homa.

De defœtum vimi

Diciendum est quod si vimum omnino est acetum non potest confici de eo sanguis Christi quia vimum differt ab aceto sicut vinum a mortuo. Nam per hunc sed si vimum sit in via quod si acescendi. id est iudicium quod de pane qui est in via ad corruptionem

idest quod potest confici tamē huiusmodi conficiens graviter peccat propter irreuerentiam sacramenti. **E**t **A**lbertus dicit quod vimum putridum tantum quod perdit vim naturam potest confici tamen huiusmodi conficiens graviter peccat. ut dictum est de vi no multum pomico sive ascio et muscado. vñ potest confici. **N**ec tamen conficiendum est de multum recenti propter impuritatem. in hoc **T**homas et **P**etrus.

Item sciendum est quod in vimum quod conficitur non debet apponi aqua rosacea vel alia artificialis aqua si tamen apponentur in tam modica quantitate quod in vimum auerteretur conficeretur. hec **T**ho. et per

Hoc si sacerdos post consecratio corporis vel immediate ante consecrationem sanguinis percipiat aut vimum non esse aut aquam debet statim apponere. **S**i vero post omnia verba consecrationis papiat quod vimum non fuerit positum. si quid est hoc percipiat ante consecrationem corporis debet deposita aqua si ibi fuerit in calice posse vimum deinde aquam et resumere nouam consecrationem sanguinis. **S**i vero percipiat hoc post consecrationem corporis debet aliam hostiam simul cum sanguine consecrare iterum. et in fine sumere hostiam iterum consecrata et sanguinem nouos statim et edam si prius suspernit aqua que erat in calice quia preceptum

de perfectione sacramenti māio-
ris est pondēris q̄ p̄ceptum q̄
hoc sacramentū a ieiunis sumat̄
Predictus sanctus Thōmas ex
predicis verbis demonstrat illa
duo que supradicta sūt cum de-
fectu p̄mis ut dicidū est supra
Dicit eciam sanctus Thō. q̄ nō
sufficit sacerdoti solum hostiam
sumere: sed eciam sanguinem
ne imperfectum remaneat sacra-
mentum. **H**i vero aliquis conse-
cūret et sumeret et post supponē
sanguinis agnosceret q̄ hostia
nō ess̄ triticea vel ess̄ corrupta.
In isto casu dicit sc̄us Thō. ecā
si solutū sit ieiunū q̄ repetendū
est sacramentum ut sit integrū.
Et cum missa celebūtas termi-
netur benedictōne sacerdotis ut
dicetur infra. Non ita iudican-
dum est de defectibus missae an-
te benedictionem sacerdotis. cū
adhuc fiet officium missae q̄ post
benedictionem quicquid fieret
magis videtur erratio missae q̄
reparatio defectus. **I**tem ex o-
bis sācti Thōme immediate su-
pradicis apparet q̄ in reparatio-
ne sacramenti imperfecti suffici-
at refumere a verbis consecratio-
nis. verūtamen sūt ordinata re-
paranda. quia vt dicitur. viij. q.
i. Perfecta nō possunt dici sacra-
menta que perfectū nō habēt or-
dinem. **E**t sc̄us Thō. dt q̄ in-
ane est sacrificandum. si nō hoc
perficiatur sacramentum. vnde co-

filium Tolletanū tulit sentenī
am excommunicacionis in eos
qui cū possunt nō perficiūt istud
sacramentū. ut supra in loco de-
creti immediate allegati

De defectu aque
Si sacerdos p̄cipiat aquā nō
fuisse posita in modo an cōsecrā-
tionem sanguinis ponat et dicat
vba cōsecrationis. si autem p̄ci-
piat post consecrationem sang-
uinis nullomodo debet postea a
quam apponere q̄a nō est de ne-
cessitate sacramenti in aliqua p-
te. si quis tamen ante consecra-
tionem scienter dimitteret ap-
pōsitionem aque grauiiter pecca-
ret et ageret cōtra cōstitutionem
ecclae. quia dñm apposuisse credi-
tur. nō autem sufficit q̄ aq̄ ap-
ponatur quando vnu adhuc est
in dolio. quia hoc non significa-
ret aliquid sed oportet q̄ immi-
nente oblacione apponatur sa-
cramentum.

De defectu forme
Pro noticia forme sciendūm
est q̄ Ambrosius in libro sacra-
mentorū dicit q̄ hoc sacramen-
tum conficitur verbis et sermo-
nibus ch̄risti ex predictis cōclu-
dit sanctus Thōmas. q̄ forma
consecrationis huius sacra-
menti hec est. hoc est enim corp⁹ me-
um. hic est enim calix sanguis
mei noui testetis testamenti
misteriū fidei. q̄ p̄ wb̄ q̄ p̄ m̄tis

effundetur in remissionem peccatorum. Illa vero verba accipite et manducate. pertinent ad usum consecrationis. similiter illa verba. hec quociescumque feceritis in mei memoriam facietis pertinent ad usum huius sacramentum. quia usus non est de necessitate sacramenti ut dicit sanctus Thomas. Item coniunctio enim non est de substantia forme. tamen dicit debet secundum usum et consuetudinem ecclesie romane. qui usus a beato petro in unum sumpfit. etiam beatus Thomas dicit. si predice forme mutantur nichil conficiatur. sed si verba videantur idem significare non mutarent nec errorum inducerent. magnum tamē foret peccatum huius modi confidere sibi Albertum dicit autem sanctus Thomas quod forma predicta cum proximo nomine demonstratio ostendit quod materia consecranda debet esse coram sacerdote. unde existens in domo sua non potest consecrare panem qui est in armario aut etiam in foro vel vino quod est in celiatio sed quodcumque sit qualitas panis et vini qui coram sacerdote ponuntur. propter ab ipso consecrari. scilicet etiam Thomas dicit. quod sacerdos non recordetur se dixisse que in consecratioe coiter dicuntur non debet ex hoc turbari non enim omnium recolit qui macta dicit si tamen sacerdoti probabilitate constet se aliqua

obmisiisse quod non sunt de necessitate sacramenti non debet refumere mutando ordinem sacrificij sed ideo vtterius procedere. si vero certificetur se omisisse aliquod eorum que sunt de necessitate sacramenti scilicet formam consecrationis debet refumari ipsa forma etiam per ordinem.

De defectu intentionis ministri

No solū necessaria sunt ad officium predicta verba. sed etiam requiritur intentione quod secundum Augustinum sacramentis sine intentione nihil intelligitur vel agitur. Unde secundus Thomas dicit quod ad perfectionem sacramenti requiri intentionem ministri que se subiciat principali agenti scilicet quod intendat facere quod Christus facit in ecclesia et dicit quod non est necessaria intentione actualis sed sufficit habitus ut conficiatur puta si cum sacerdos accedit ad altare ad celebrandum intendit facere quod Christus facit ecclesia si postea suspedit eius intentione per aliam occupationem siue occurrentem cogitationem nihilominus perficit sacramentum ex virtute intentionis proprieatis studiose curare det minister sacramentum et etiam actualiter adhibeat intentionem et dicit quod cum aliquis non intendit sacramentum perficere sed delusioe aliquod agere talis punitas tollit virtutem et secundum virtutem sacramenti peripue quoniam intentionem exteriorius manifestat. si autem intentionem ministri peruerteret quantumcumque sequitur sacramentum puta si

sacerdos intendet confitire corpus Christi ut eo ad ventura vel ad exteriora vteretur ut prius non a posteriori talis intentionis per ueritas veritatem sacramentum non tollit sed minister ex talis intentione graviter peccat. Dicit enim Albertus: si aliquis hostie ex cibacione remaneat in altari aut aliquis pars vii et sacerdos confiat solum illa sacramenta quia de eis non intendit. Durandus autem perfuit casum: si sacerdos habeat coram se duodecim hostias et intendit consecrare decem quero quod sunt consecratae. Respondet autem distinguendo quod hoc potest primo duobus modis intelligi: unomodo quod numerus sit solum in opinione et non in intentione intentione autem sit quicquid sit coram se consecrare. Verbi gratia: Si aliquis habet consecrare et coram se habeat duodecim hostias et opinatur esse decem ipse vero intendit consecrare quicquid est coram se patet quod eius opinio fertur ad intentionem et eius intentione non fertur ad numerum quia effectus consecrationis sequitur intentionem et non opinionem et sic omnes sunt consecrati. Aliomodo potest intelligi predictus casus quando dicitur habet coram se undeum hostias et intendit consecrare decem et non opinio sed intentione fertur ad numerum ita scilicet quod non relit plus quam

decem: sed tantum decem consecrare. Tunc in tali casu predictus doctor secundum intentionem suam dicat: quod hoc duobus modis contingere potest. Unomodo quod sciatur veritatem numeri scilicet quod hostie sunt undecim et ex ipsis decem tantum consecrare intendit. aut de ceteris hostiis distinguuntur quas intendit consecrare ab undecim: quia iam intendit consecrare partem quod ille decem tantum sunt consecratae. de quibus intendit ratione decima quam non intendit non est consecrata. aut sacerdos sciatur esse undeum et intendit consecrare decem non distinguendo vel determinando quas decem intendit et quia undecimam consecrare non intendit et sic nulla est consecrata si intendendo ex illis undenim decem tantum consecrare aliquam determinationem ex ipsis non faciat. Et cum isto dicto satis concordat scilicet Thos. in tercia parte: quod ibi dicit quod minister sacramentorum est sicut instrumentum principalis agentis scilicet Christi et ecclesie. et cum tale instrumentum habeat cognitionem. re quiratur quod per intentionem se determinaret ad opus principalis agentis producendum. id est sequitur ubi non determinat se scilicet quod nihil operatur sive sacerdos ignoret veritate numeri hostiarum et intendit decem hostias tam consecrare. Et durando quod eodem modo distinguendu est utrum determinet

et quas decez intendit vel q̄ nō determinat. et respondendum est sicut in casu immediate precedēte. sed cum dubitatur de numero respōdetur hoc posse contingē q̄ decem hostias uideat extēsas et una ibi lateat. ip̄e enim intēdit omnes quas uidet; nullam alia consecrare vel potest esse. q̄ decez esse possunt et una erat ibi quam nesciuit eto m̄nes alie fūt consecrata. H̄i aut̄ vnam plus ip̄e posuerit q̄ credidit vel aliis vndeā posuerit et ip̄se mandauit p̄m decem et non intēdit consecrare nisi decē tantum tunc non est determinata eius intēcio et sicut supradictum est nulla est consecrata.

De defectu vestimentorum.

Dicendū est q̄ s̄m sandū Tho. et Albertū et omnes docto res theologos si obmittatur aliquid de his que ad titū celebra tionis pertinet. quilibet obmittēt aliqd tale p̄ta tēpus debitū altare vestes et h̄modi graūter p̄cat nihilomin⁹ consecrat si est ordinatus et assit eius intēcio et debita materia et debita forma cū intēcio et credo in cōficiēdo quicquid horū q̄tuor deficiat. nō cōficiatur sacramētū. ex his vero q̄tuor q̄buscūq̄ alijs deficiēt ab⁹ ueritas adest sacramenti.

Pcom hostiensē sufficiat q̄ vnuus

fit p̄sens in missa qui sacerdotti respōdeat q̄uis de secratōe di catur q̄ duo re quiuntur.

Mutier in missa ministrale nō p̄t Eaā sine lumine nō debet ali quis ministrale ex. de cele. mis t. ex pte. r̄ci.

De defectibus dispositionis corporis

In cibio solletano factū fuit p̄ceptum sacerdotib⁹ q̄ null⁹ sacerdos post potū abūq̄ cōsumoq̄ minimū sūptim missaz celebra re p̄sumat. et glo. ibide dicit. q̄ intelligit de cibo et potu p̄ mediā noctē q̄ in media nocte inapit dies s̄m ecāaz et nos videm⁹ eē vtrū q̄ tunc inapit officium diei sc̄i matutinū q̄si p̄tineat ad clauē illius diei vel vt inācum

Vicit etiā sc̄i Tho. post sumptionem aque vel alterius potus in cōsumoq̄ pua cōtitate nō li tet cōicare dūmodo sumatur per modū cibi vel potus remanentis in ore. sed si casualiter tēas glutiatur nō impedit cōmunionem q̄ per modū cibi nō accipit. sed per modū salīue que vita nō potest. si autē an mediā noctē sit assumptus cibis vel potis p̄t cōmunicare nec refert vtrū dormi erit vel vtrū cibis sit digestus cōsum ad tāconem p̄cepti refert tamen cōsum ad turbacōne mētis. in hoc q̄ tollitur deuocō.

De immundicia corporali

Dicit sc̄us Tho. q̄ cū iste ab⁹ nō est corporis sed mētis. ideo in eius sup̄pone magis est cōsiderāda dispositio mētis q̄ corporis. Et ideo dicit. q̄ si immundicia corporalis sit p̄petua sive diuturna nō est abstinentia a cōmūnione. in mente tamen laudabile foret abstinerē p̄ modico tempore.

De defectu dispositionis animae

Interdictus suspensus excoſtatis eiā iniuste cōicare nō debet q̄ in talib⁹ est defectus rei significative sc̄; defectus virtutis corporis misticā.

Item quicq; em cū osc̄ēcia peccati mortalisi ad cōmūnionē accedit mortaliter peccat; vide ad canonē. xi. **Q**ui māducat et bibit indigne iudicium sibi r̄c.

Itē nō sufficit ei qui cōmūnicat intendit q̄ sit solū cōstatutis p̄mo si habeat copiā sacerdotis tenet confiteri. Tamen si immineat necessitas cōmūnicandi vel celebri. puta q̄ timetur scandalū populi vel inceptum est misterium sacramenti vel aliquis infirmus loquelam amittit et est in p̄posito confitendi minister nō peccat q̄ tamen potest cōmūnicando vel alias ministra do si p̄mo non possit confiteri hec Pe. et Alber.

Sanctus Thomas dicit q̄ si ali-

quis cū osc̄ēcia peccati mortalisi accedit ad altare. nō solū peccat mortaliter propter cōmūnionem sed eiā qui exercet actus ordi- mis insufficienter cum sola cōfessione sive cōfessione ut dicitur est. In nullo autem casu potest aliquis celebrare vel cōmūnionem recipere sine cōfessione quin mortaliter peccet

De pollutione

Pollutio in somnijs impedit dordinem quādo causata est a cogitatione precedenti que fuit peccatum mortale. abstinentiam est ergo nisi necessitas requirat q̄ celebret sive cōmūnicet. si vero certum est q̄ in precedenti cogitatione non fuerit peccatum mortale vel si nulla cogitacio preserit que causa pollutionis fuerit. cōmūnicare potest nisi pollutione tantum turbauerit mente ex commocione corporis q̄ deuotionem habere non possit. Et cū hoc fuerit abstinentiam est per vigintiquatuor horas hec inquit sanctus Thomas.

Si sacerdos post consecrationem incepit recordetur se comedisse vel bibisse. nihilominus debet sacramentum perficere et sumere. Et si recordetur se peccatum commisisse debet penitere et dolere cum proposito confitendi et satissagiendi et sic non

indigne sed si ratiō se p̄t est su
mere sacramentū et eadem ratiō
est si memineat se alicui excom
municaciōnē subiācere debet em̄
sumere p̄positum offitē dī et abso
lucionem petēdī et sic per misi
bilem pontificem Ihesū xp̄m ab
solutionem sequitur quantum
ad hunc adū per quē agit diuin
na mīsteria si vero ante secrat
ionem alicuius predicatorū me
mor sit tūcius reputare maxime
in casu excommunicatiōnis sus
pensionis et interdicti ac mādu
cationis q̄ missam inceptā dese
ret n̄ si timeretur graue scāca
lū hec scūs Thomas

De defecib⁹ missas celebrati
b⁹ interdū occurrit b⁹

Sacerdos qui celeb̄at mis
sam debet sumere sacramentum
integrum ut dicatur supra in ru
brica de defecū pams et vīni qđ
debeat sumere patet de se dis
j. Relatū Aut em̄ toties sumat
quociens celeb̄at quia ipsū sa
cramentum in sup̄tione comple
mētū sive significaciōnis accipit
et intelligendum est nisi p̄ vio
lētiā impediatur vel p̄ mī
mitate vel p̄ mortē et hūis modi
et si plures missas aliquis cele
brat in una die solum in ultia
p̄cipiat p̄fusionē et nō in p̄cedē
ti q̄ tūc nō est ieiunus nec aliā
missam celebrae poss ex de cele
mis. c. ex pte. **E**x quo si sacer
dos post secratōnē inficietur

et nō habetur alia hostia mīhi lo
minus det ali⁹ sacerdos requiri
qui sc̄ missam p̄sequatur ab i
firmo nō opletam et hostiā det
diuidere et vñā p̄ arte ip̄e sume
re et alia infirmo dare. hec scūs
Tho. **D**uomō autē missa
compleatur ostendit sup̄dictū
cap̄m sup̄dicti sc̄ilicet dices. Nō
enim aliud oportet ad suplemen
tū inīciatis mīst̄is q̄ aut mā
pientis aut subsequētis fuit be
nedictiōne oplēta sacerdotis et
ad hec obligatur sacerdos. Ulte
rius ostendit in eodē capitu
lo infirius ubi dicitur Null⁹ abs
q̄ pat̄ti p̄uenti molestie mīni
ster vel sacerdos cū ceperit imp
fecta officia presumat cūmīno
relinquere. **I** qui autē hoc te
meratī p̄sp̄set excoitaciōnē s
sentīe subiacebit

De perturbacōib⁹ occurrit ab⁹
missam celebratibus

Post tractatum de defecib⁹
missa dīcēdū ē de perturbacōib⁹
int̄dū occurrit ab⁹ h̄is q̄ missas
celeb̄at. ēbat autē missa aut p̄
ter scandalū sacramēti aut p̄p̄
scādalū sacerdotis. Scādalū sa
cramenti ē si cadat aut si vīni
tu p̄cidat. Scādalū sacerdotis ē
si sumere ne queat aut p̄p̄ cīmī
tionē alicui⁹ abh̄iminabilis vel
p̄cīli aut p̄p̄ apparitionē alicui⁹
speciei q̄ non det comēdi vel
potari

TOni cadit corpus xp̄i

Dicit ppter frig⁹ hostia labatur
in calice ppter hoc nō est necessa
tie aliquid retractari qd solū mi
mma ps hostie mittatur in cali
ce. hoc respiciat corpus ch̄risti m̄
sticū. ideo ptermisso hui⁹ nō fa
cit impfectionē sacramēti sanct⁹.
Thomas ex concilio Aurelianēsi
de ose. di. ij. dicit. Qui nō bene
dixerit qui sacrificiū pdiēt in
ecāa aut ps eius cēderit et nō
muēta fuerit trīginta dies pe
nitēat. de. pe. c. sequēti

TOni cadit sanguis xp̄i

Dicit p negligētiā aliquid de
sanguine xp̄i cēderit si quidem
sup tercā vel tabulām que terre
adherēat lingua lābatur tabu
la radātur si nō fuerit tabula lo
cus ipse radātur et aburāt cimis
vero iuxta altare recodatur et sa
cerdos. xl. dies peniteat.

Dicito sup lapide altaris cēde
rit sorbeat sacerdos stillaz et tri
bus diebus peniteat.

Diciti sup līm̄xum altaris et ad a
liud peruenierit sorbeat stilla. et
quatuor dies peniteat sacerdos
si vsc⁹ terciam peruenierit nouē
dies peniteat. si vsc⁹ ad quartā
nē. **P**redicas autē dieb⁹ debz sa
cerdos ieiunare et a cōmumone
cessare. Pensatis tamē adiōni
bus negocij et psone potest aut
minui vel augēti penitēcia pte

dida. hec scūs Tho. Et idē itel
ligendū est in secūdo casu et ab
luātur tib⁹ dieb⁹ līm̄xamina
que stillā tetigerūt calice supposi
to et aqua ablūtōis iuxta altare re
condatur de ose. dist. ij. **D**icit p ne
gligētiā potest tamē sumi nisi
ppter horrorem dimittatur. Ab
lucio vero abscondatur et aburāt
et cimis in altari recondatur hec
scūs Thomas

TDe vomitu sacramenti

Diciti quis eukatolici euometit
si laycus p ebrietate euometit q
draginta dieb⁹ peniteat. clerci
vero et monachi p̄biteri dyaco
ni et subdyacom sexaginta die
bus peniteat. Episcopus autē
nonaginta. si vero causa infirmi
tatis euometit. septē diebus pe
nitēat. de ose. dist. ii. c. ij. si qd
p ebrietatem. Et debet vomitus
cremati et cimis iuxta altare recō
di ut supradictū ē. hoc tamē ob
seruandum est qd vbiq; spe
cies integrē inueniāntur sunt re
uerenter obseruande et sumēde
qd remanētib⁹ specieb⁹ remanet
ibi corpus xp̄i

TDe musca vel aranea vel ve
neno mixto cum sanguine ch̄as
sti.

Diciti musca vel aranea in cali
cem cēderit vel venenum mix
tum fuerit. si sacerdos ante con
secracionem hoc deprehenderit de
bz calix ablui et aliō vīnu cōsecra
dū apponi. **D**icito aliquid eoz post

cōsecrationem eueneat debet anima l caute capi et diligēte r la uari r cōburi r ablucio simul cū cinetibus in sacramentum mitti. Et q̄ si venenum ibi esse deprehenditur nullomodo debet sumi nec alteri dare. ne calix vite vertat in morte sed diligenter in vasculo cōseruari debet. Et ne sacramentū remaneat imperfectū debet aliud vīm apponēt sacerdos debet resumere cōsecrationē sanguinis et sacrificium perficere hoc intellige si corpus nō sumper se sit quia tūc abiter faciendum est sicut supradictū est in rubrica de defectū p̄miss et vīm sc̄; q̄ nouū panem apponat. Regula est autē q̄ nihil ab hominabue sumi debet occasione huius sacramenti. de aſe. dist. ii. Si per negligenciam. Hec sanct⁹ Tho mas

I De noua specie appārente
Quando corpus xp̄i apparet in alia specie q̄ in vīsu sacramēti. vīsus enim per manducacionē fieri solet. Quādo sc̄; apparet in specie pueri vel carnis cruentatē vel simili modo nō habet racō nem sumēdi. nec debet sumi ab eo cui sic apparet. Quod si omnibus appareat debet cum reliquias pom. Hec sc̄us Tho. de aquino doctor egregius et Alber-

tus.

II Nota q̄ quatuor sup̄ nomi nati fuerunt nobilissimi et sole-

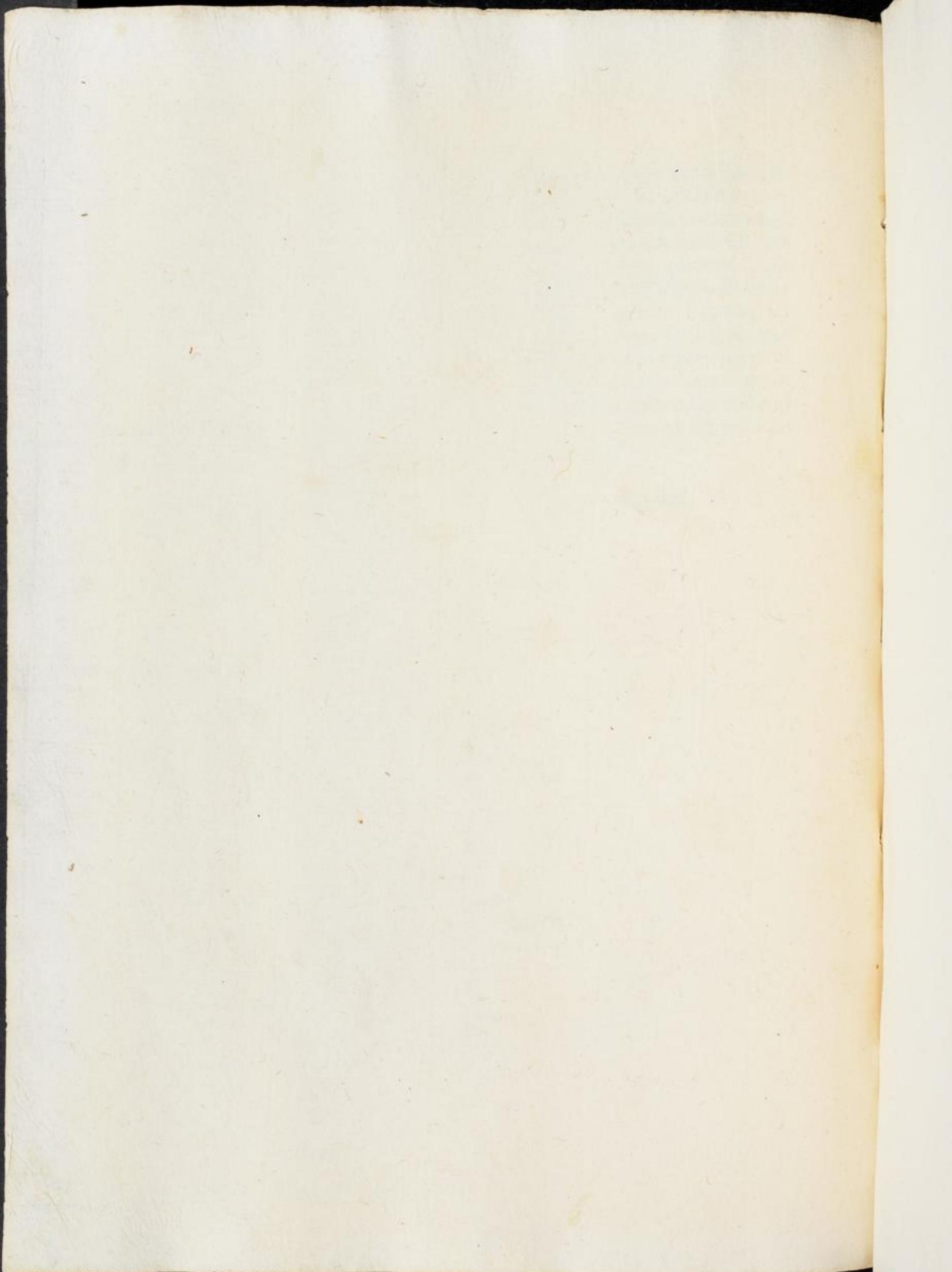
missimi theologie magistri sicut opera eorum demonstrat. et omnes fuerūt fratres predicatorum Petrus supra allegatis fuit paſa Innocentius quintus. Dardus fuit ep̄s Nelden. Et dicta istoru muenitur i scripturis eorum sup̄ quarto libro sententia rum. Dicta vero Alberti supra allegati fuit in libro quem cōposuit. de officio sacerdotis. dicta autem sancti Thome fuit in tercia parte sume

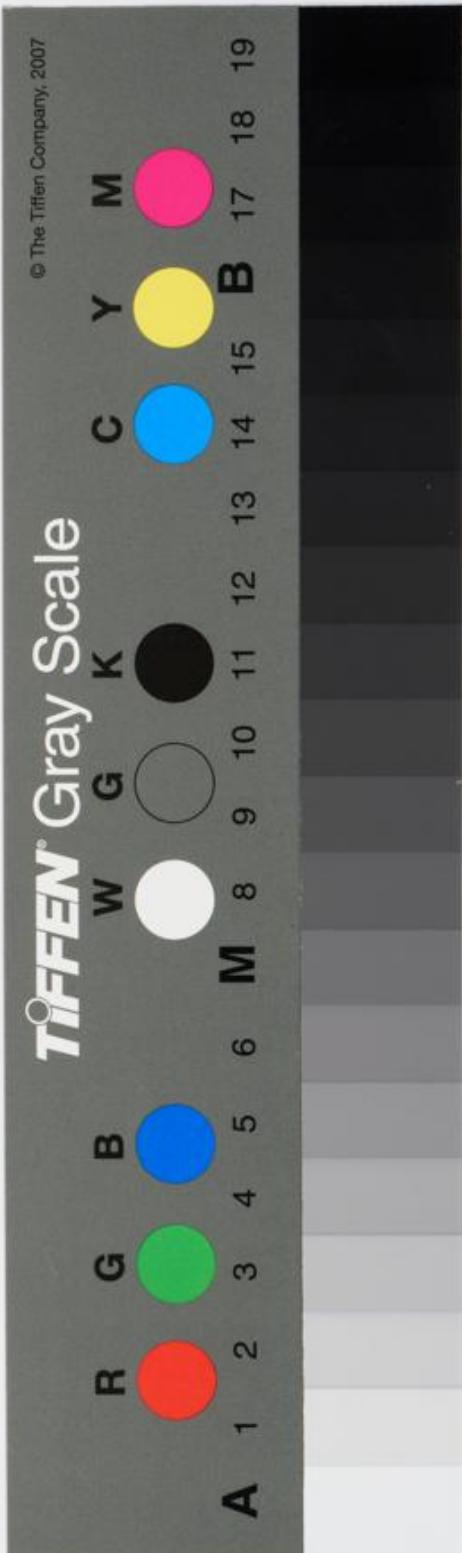
N° d Explicit 1706

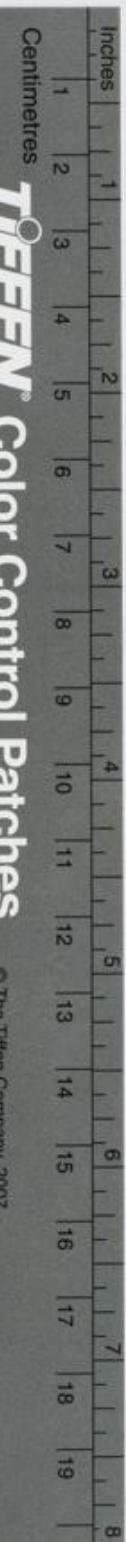
*mitobiose tristeza
com desespero, no
sou tristeza, sou
sua desesperança
que me faz querer
sair de mim. Mas
nunca fui capaz de
que quero libertar*

106

© The Tiffen Company, 2007

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black